

[Tommy Dinesen]

siger sig selv – det har også været nævnt af andre – at det er på baggrund af, at flere i dette land bliver ældre, og desto ældre man er, desto flere gange bliver man indlagt, sammenlignet med folk, der er yngre.

Dansk Sygeplejeråd har for nylig haft kongres, og dér diskuterede man flaskehalsproblemerne. Jeg synes jo nok, at man skal lytte til så stor en organisation, netop fordi, som jeg har været inde på, de offentligt ansatte i dette land ikke går ud og siger noget eller laver aktioner, uden at der er en grund til det.

Dansk Sygeplejeråds kongres skriver bl.a.:

»Overarbejde, merarbejde, inddragelse af fridage, manglende vikarer under barsel, sygdom og andet fravær er blevet det normale, og sygeplejerskerne øjner ingen lettelse i situationen.«

Sygeplejerskerne siger endvidere, at politikerne burde lave en 5 års plan for, hvad der er behov for af uddannelser inden for Sundhedssektoren. Jeg synes, at det er et meget godt og reelt krav, som burde støttes af alle partier her i folketinget. Når regeringen har erklæret, at man går ind for WHO's »Sundhed for alle inden år 2000«, så hænger det jo godt sammen med, at man laver en langsigtet planlægning med hensyn til de ansatte.

Jeg er bange for, at man håber på, at privatiseringen vil nå ind i sundhedssektoren og sygehussektoren. For nylig var der en sundhedskonference, hvori flere af de ordførere og politikere, der er til stede her i dag, deltog. Her blev det klart sagt, at privatisering betyder flere speciallæger, hvad man ikke kan have noget imod. Det betyder flere private forsikringer, og det er i hvert fald ikke noget, vi kan gå ind for. Det betyder også flere jurister, for der er flere, der så gør vrøvl over de operationer, der udføres inden for den private sektor, hvis det bliver til noget.

Jeg tror ikke på, at vi kan helbrede uden at bruge nogle penge. Det kan man ikke engang gøre i Kina, selv om barfodslæger er forholdsvis billige. Hvis vi skal have ventelisterne væk, hvis vi skal have et godt fungerende sygehusvæsen, så skal der penge til, og det må vi være med til at bevilge.

Jeg skal slutte med at sige, at vi støtter det dagsordensforslag, der ligger fra socialdemokraterne.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

På det radikale venstres vegne vil jeg starte med at takke indenrigsministeren for den redegørelse, vi har fået i dag. Den har på glimrende vis illustreret det, der skulle være mine indledende bemærkninger, nemlig at det er misvisende i forbindelse med sygehus-sagen at tale om nedskæringer. Det er beklageligt, at der ikke har været råd til at udvide i samme tempo, som behovet er steget på grund af de større behandlingsmuligheder, som hr. Henning Rasmussen så glimrende beskrev.

Det skal nævnes, at de ventelister, vi alle alle uden undtagelse beklager, ikke er opstået på én gang og slet ikke er opstået som følge af hverken jule- eller påskepakken. De er langtidsfænomener; jeg har hørt om dem i al den tid, jeg kan huske, og det er efterhånden nogle år. Vi vil naturligvis alle sammen gerne have dem væk, og det er der så også udsigt til at der er håb om efter aftalen med de kommunale organisationer for 1987 og for 1988.

Så vil jeg godt lige nævne, at vi jo netop har fået nogle tal, der tyder på, at den demografiske udvikling kan have betydning for vanskelighederne på Fyn, medens det ser ud til, at virkningen for København går den anden vej.

Jeg er helt enig med hr. Henning Rasmussen i, at denne sag ikke bør handle om tal, men om mennesker. Men hr. Henning Rasmussen startede selv diskussionen om, hvor mange penge der bliver brugt, og dér vil jeg da sige, at når man sammenligner sygehusudgifterne i 1982 – vel at mærke i 1986-priser, hvor budgettet var på 20,6 mia kr. – med budgettet for 1986 på 22,5 mia kr., så kan man faktisk ikke tale om nedskæringer.

I øvrigt ved vi alle sammen, at hvis sygehusforholdene skal forbedres – og det er vi vel enige om de skal – så skal der planlægges på lang sigt og for alle områder. Så skal der ikke bare snakkes sygehuse, men så skal der snakkes socialpolitik, boligpolitik, miljøpolitik. Et meget væsentligt problem er jo, som nogle har nævnt, samarbejdet ved udskrivninger mellem sygehusene og socialforvaltningerne.

Det er det radikale venstres opfattelse, at den model, vi har valgt med hensyn til sygehusforvaltningen, altså decentralisering ved, at en stor part af ansvaret lægges ud til de lokale myndigheder, er rigtig. Modellen skal